

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Καλλιθέα

11/04/2014

Αριθμός απόφασης:

760

Ταχ. Δ/ση: Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 210 9578520

ΦΑΞ : 210 9531321

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 70Β' «Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή» του ν. 2238/1994 (Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος, ΦΕΚ Α' 151), όπως αυτές προστέθηκαν με το ν. 4152/2013, περίπτωση 1, υποπαράγραφος Α.5, παράγραφος Α, άρθρο πρώτο (ΦΕΚ Α' 107), καθώς και τις διατάξεις της περίπτωσης 2^α της ίδιας υποπαραγράφου του ίδιου νόμου.

β. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

γ. Της αριθ. Δ6Α118225ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».

δ. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

ε. Της ΠΟΛ 1209/06.09.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 2371).

στ. Του άρθρου 7 της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).

2. Την ΠΟΛ 1211/12-9-2013 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την από 23/12/2013 και με αριθμό πρωτοκόλλου/23-12-2013 ενδικοφανή προσφυγή του του, ΑΦΜ, κατοίκου ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ ΒΟΛΟΥ, οδός κατά της αρ./19-11-2013 Απόφασης Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ. - Αρθ. 5 & 9 του ν 2523/1997 διαχειριστικής περιόδου 1/1/2007 – 31/12/2007 και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

4. Την με αριθ./19-11-2013 Απόφαση Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ. - Αρθ. 5 & 9 του ν 2523/1997 διαχειριστικής περιόδου 1/1/2007 – 31/12/2007 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Βόλου της οποίας ζητείται η ακύρωση, καθώς και την από 13/11/2013 οικεία έκθεση ελέγχου.

5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

6. Την από 10/4/2014 εισήγηση του Α 3 τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Επί της από 23/12/2013 και με αριθμό πρωτοκόλλου/23-12-2013 ενδικοφανούς προσφυγής του του, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθ. /19-11-2013 προσβαλλόμενη Απόφαση Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Βόλου επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος πρόστιμο συνολικού ποσού 16.178,00 € για τη διαχειριστική περίοδο 1/1/2007 – 31/12/2007 σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 & 9 του ν. 2523/1997 λόγω παράβασης των διατάξεων 2 παρ.1, 6 παρ. 1, 12 παρ. 1,5,9,10,11, 18 παρ. 9 και 36 παρ.1 του ΚΒΣ.

Το ανωτέρω πρόστιμο επιβλήθηκε σύμφωνα με τα αποτελέσματα της από 13/11/2013 έκθεσης ελέγχου εφαρμογής των διατάξεων του ΠΔ 186/92 (Κ.Β.Σ.), του υπαλλήλου της Δ.Ο.Υ. Βόλου, λόγω της λήψης από τον προσφεύγοντα δύο (2) πλαστών και εικονικών ως προς τη συναλλαγή φορολογικών στοιχείων (Τ.Π.Υ) στην χρήση 2007, με εκδότη τη επιχείρηση- ΑΦΜ, συνολικής καθαρής αξίας 8.089,00 € πλέον ΦΠΑ 1.536,00 €.

Στην προαναφερόμενη έκθεση ελέγχου επισυνάπτεται και αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα αυτής το με αριθμό πρωτ. /05-04-2013 Πληροφοριακό Δελτίο του Σ.Δ.Ο.Ε της Περιφερειακής Διεύθυνσης Αττικής, με την από 28/09/2012 συνημμένη έκθεση ελέγχου εφαρμογής των διατάξεων Π.Δ. 186/92 (Κ.Β.Σ.), που αφορά την επιχείρηση - ΑΦΜ

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση προσφυγή, ζητά την ακύρωση της υπ' αριθ. /19-11-2013 Απόφασης Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Βόλου, άλλως την μεταρρύθμιση αυτής στα πλαίσια του κατά νόμο περιορισμού, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

1 . Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πλήρως αόριστη και ανατιολόγητη

Όπως προκύπτει από το περιεχόμενο της αποφάσεως, πέραν των διατάξεων που αναγράφονται σύμφωνα με τις οποίες επιβλήθηκε το πρόστιμο, δεν αναγράφεται εμπεριστατωμένη αιτιολογία των παραβάσεων.

2. Η συμπροσβαλλόμενη αρ...../2013 έκθεση ελέγχου είναι ανακριβής και αναληθής στα κάτωθι:

α) Ο προσφεύγων κατά τον χρόνο που καταχωρήθηκαν τα επίμαχα τιμολόγια στα βιβλία του ισχυρίζεται ότι δεν είχε την γνώση ότι πρόκειται περί εικονικών-πλαστών. Επίσης ισχυρίζεται ότι διάτρηση που είχαν τα τιμολόγια, σε τίποτε δεν διαφέρει από την κανονική διάτρηση της φορολογικής αρχής.

β) Ο προσφεύγων γνώριζε ότι η εκδóτρια των επίμαχων φορολογικών στοιχείων επιχείρηση ήταν μία πολύ καλή επιχείρηση που δραστηριοποιείται επί σειρά ετών στις οικοδομικές εργασίες και είχε την εμπειρία και δυνατότητα στην κατασκευή έργων.

γ) Τα επίμαχα τιμολόγια εκδόθηκαν για το έργο που ανέλαβε ο προσφεύγων στον Ιερό Ναό

Μαγνησίας το οποίο πραγματοποιήσε στο ακέραιο σύμφωνα με τις εντολές των εκπροσώπων και του μελετητή του έργου.

δ) Εάν η εκδότρια των επίδικων-φερομένων ως εικονικών τιμολογίων-εξέδωσε γενικότερα σε άλλους εικονικά ή πλαστά τιμολόγια, αυτό δεν έχει καμία έννομη συνέπεια ως προς τον προσφεύγοντα, καθώς πραγματοποίησε το έργο και συνεργάστηκε με τον εκπρόσωπό της στο Βόλο, μέσω του οποίου ανέθεσε στην άνω εταιρία την συγκεκριμένη υπεργολαβία, η οποία εκτελέστηκε απ' αρχής μέχρι τέλους.

ε) Όλα τα εκδοθέντα παραστατικά εμφανίζονταν ως νόμιμα και τα αναγραφόμενα σε αυτά αγαθά και υπηρεσίες συνάδουν απόλυτα με το αντικείμενο της επαγγελματικής δραστηριότητας του προσφεύγοντα.

3) Εάν η εταιρία, με ΑΦΜ:..... διατηρούσε στην Αθήνα, οδός ή έδρα, αρμοδιότητας ΙΑ΄ Δ.Ο.Υ. ΑΘΗΝΩΝ ή εάν κάποιος τρίτος συνεργάτης του ή μη, ενήργησε με τα πλήρη στοιχεία της φορολογικής υπόστασης, εμπορικές συναλλαγές με τρίτους ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι δεν ανήκει στην δική του αρμοδιότητα να το ελέγξει.

4) Το βάρος της στοιχειοθέτησης και απόδειξης της εικονικότητας των ληφθέντων στοιχείων φέρει η Φορολογική Αρχή, ιδίως μάλιστα, όταν ο εκδότης είναι φορολογικώς ΥΠΑΡΚΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ, ως εν προκειμένω. Φ Ο Ρ Ο Λ Ο Γ Ι Κ Α Α Ν Υ Π Α Ρ Κ Τ Ο Σ επιτηδευματίας είναι όποιος δεν έχει προβεί σε έκδοση έναρξης επιτηδεύματος στην αρμόδια φορολογική αρχή, δεν κατέχει νόμιμο Α.Φ.Μ. και δεν θεώρησε βιβλία και στοιχεία. Συνεπώς, η στοιχειοθέτηση της πλαστότητας - εικονικότητας από την ελέγχουσα Φορολογική Αρχή είναι καταφανώς πλημμελέστατη και προδήλως ατεκμηρίωτη, μεταθέτουσα ουσιαστικά στον προσφεύγοντα το βάρος της απόδειξης ότι δεν είναι λήπτης πλαστών τιμολογίων και παραβάτης εικονικών συναλλαγών, ενώ οφείλει η ίδια να αποδείξει τα παραπάνω όπως αυτό προβλέπεται από το άρθρ.18 παρ.9 του ΠΔ 186/92 (ΚΒΣ).

5) Επίσης συνομολογείται έμμεσα, στην συμπροσβαλλόμενη έκθεση, ότι η εκδότρια εταιρία των επίδικων τιμολογίων, είναι φορολογικώς ΥΠΑΡΚΤΗ και ο Α.Φ.Μ. της είναι μέχρι και σήμερα εν ενεργεία. Είναι σαφές ότι η ως άνω εταιρία έφερε όλα τα εξωτερικά στοιχεία των νομίμων επιχειρήσεων και ως εκ τούτου τυγχάνει αυτονόητο ότι ο προσφεύγων πραγματοποίησε τις ένδικες συναλλαγές με καλή πίστη και με την απόλυτα σταθερή πεποίθηση ότι λειτουργεί στα πλαίσια της νομιμότητας και των χρηστών συναλλακτικών ηθών.

6) Δεν τηρήθηκε η προβλεπόμενη εκ του νόμου διαδικασία, συγκεκριμένα η φορολογική αρχή παραβίασε την εκ του Συντάγματος και της φορολογικής νομοθεσίας, υποχρέωσή της να κοινοποιήσει στο προσφεύγοντα πρωτίστως την συμπροσβαλλόμενη έκθεση ελέγχου, τάσσοντας προθεσμία να αναπτύξει τους ισχυρισμούς και τις απόψεις του επ' αυτής, είτε προφορικά είτε δια υπομνήματος. Αντίθετα προέβη μόνον σε κλήση του να παραστεί και να δώσει εξηγήσεις για πράξεις που δεν ήταν εγγράφως διατυπωμένες και ως εκ τούτου ήταν αδύνατο να υπερασπιστεί τα δικαιώματά του καθώς τελούσε σε άγνοια των πράξεων για τις οποίες του καταλογίζονταν και υπέβαλε υπόμνημα με το σκεπτικό που αναφέρεται και στην σχετική έκθεση ελέγχου.

Επειδή όταν αποδίδεται σε επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται, είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, ν' αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο της, ότι δηλαδή είχε ελέγξει τα στοιχεία του αντισυμβαλλόμενου του - εκδότη των φορολογικών στοιχείων), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, **αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο**, ή ότι, ενόψει των επιχειρηματικών του δυνατοτήτων, όπως προκύπτουν απ' τη συνολική εκτίμηση της συναλλακτικής του συμπεριφοράς και της φύσεως του κύκλου εργασιών του, δεν είναι δυνατόν να ήταν σε θέση να εκπληρώσει την επίμαχη παροχή (οπότε, και πάλι, ο λήπτης του φορολογικού στοιχείου βαρύνεται ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής, δηλαδή ότι αυτή πραγματοποιήθηκε μεταξύ αυτού και του φερόμενου ως εκδότη, έτσι όπως περιγράφεται στο τιμολόγιο (ΣΤΕ 506/08-02-2012)).

Στην προκειμένη περίπτωση από την από 28/9/2012 έκθεση ελέγχου εφαρμογής των διατάξεων του ΠΔ 186/92 (Κ.Β.Σ.), των υπαλλήλων του ΣΔΟΕ Αττικής και και συγκεκριμένα στο κεφάλαιο ΠΟΡΙΣΜΑ ΕΛΕΓΧΟΥ, αναφέρεται αναλυτικά το αποτέλεσμα του ελέγχου που διενεργήθηκε στην εκδότρια επιχείρηση των εικονικών φορολογικών στοιχείων, με την οποία ο προσφεύγων διενήργησε τις επίμαχες συναλλαγές, σύμφωνα με το οποίο η εν λόγω επιχείρηση αποτελεί μία εικονική κατ' ουσία επιχείρηση χωρίς καμία απολύτως δυνατότητα, από συστάσεως, άσκησης οποιασδήποτε κατασκευαστικής ή άλλης εμπορικής δραστηριότητας και επομένως αποδεικνύεται ότι δεν ήταν σε θέση να εκπληρώσει τις εν λόγω συναλλαγές, δεδομένου ότι ο σκοπός της σύστασης αυτής ήταν αποκλειστικά και μόνο η έκδοση εικονικών και πλαστών φορολογικών στοιχείων. Εξάλλου, όπως προκύπτει από την προαναφερόμενη έκθεση ελέγχου, ως κατ'εξοχήν υποκρυπτόμενοι, όσο και πραγματικοί φορείς της εκδότριας των επίμαχων φορολογικών στοιχείων επιχείρησης, είναι: α) η και β) ο, οι οποίοι ενεργώντας άλλοτε από κοινού και άλλοτε μεμονωμένα, κατάφεραν με απόλυτη επιτυχία να υλοποιήσουν του δικούς τους άνομους στόχους, προβαίνοντας σε μαζική παραγωγή και διακίνηση εικονικών τιμολογίων από διάφορες εικονικές κατ' ουσία επιχειρήσεις και επί του προκειμένου από την εν λόγω εκδότρια επιχείρηση των επίμαχων φορολογικών στοιχείων.

Επειδή σύμφωνα με την απόφαση 116/2013 ΣΤΕ όταν αποδίδεται σε ορισμένο επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται, είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, ν' αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου

είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο πραγματοποιήσεώς της), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο (πρβλ. ΣτΕ 505/2012, 1498/2011, 3528, 1184/2010), οπότε, σε περίπτωση αποδείξεως ανυπαρξίας της συναλλαγής (λόγω του ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο συναλλακτικώς ανύπαρκτο) δεν είναι δυνατόν να τεθεί θέμα καλής πίστης του λήπτη του εικονικού στοιχείου (βλ. ΣτΕ 1184, 1126/2010).

Στην προκειμένη περίπτωση όπως προκύπτει από την από 13/11/2013 έκθεση ελέγχου εφαρμογής των διατάξεων του ΠΔ 186/92 (Κ.Β.Σ.), του υπαλλήλου της Δ.Ο.Υ. Βόλου, και συγκεκριμένα από το κεφάλαιο ΠΟΡΙΣΜΑ ΕΛΕΓΧΟΥ, ο προσφεύγων στον με αριθμό πρωτ./25-10-2013 έγγραφό του αναγράφει ότι την προμήθεια των υλικών και την εκτέλεση μέρους των εργασιών την ανέθεσε σε επιχειρηματία του Βόλου (χωρίς να τον κατονομάζει), ο οποίος συστήθηκε ως εκπρόσωπος εργολάβων από την Αθήνα και ζήτησε συνεργασία. Περαιτέρω ο προσφεύγων αν και αναφέρει ότι κατέβαλε τα ποσά τα οποία συμφώνησαν στον μη ονομαζόμενο επιχειρηματία, δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο σχετικό με τον τρόπο πληρωμής του, καθώς επίσης και εργολαβικό συμφωνητικό το οποίο να έχει συνταχθεί μεταξύ τους.

Επειδή, στο υπ' αριθμ./2013 Υπηρεσιακό Σημείωμα Ελέγχου (Υ.Σ.Ε) το οποίο επιδόθηκε στον προσφεύγοντα ως συνημμένο της από 17/10/2013 κλήσης προς ακρόαση, σαφώς αναφέρεται η από 28/9/2012 έκθεση ελέγχου εφαρμογής των διατάξεων του ΠΔ 186/92 (Κ.Β.Σ.) του ΣΔΟΕ Αττικής σύμφωνα με το πόρισμα της οποίας τα επίμαχα φορολογικά στοιχεία κρίθηκαν εικονικά.

Επομένως ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα, ότι ήταν αδύνατο να υπερασπιστεί τα δικαιώματά του καθώς τελούσε σε άγνοια των πράξεων οι οποίες του καταλογίζονταν, είναι αβάσιμος.

Επειδή, η προσβαλλόμενη με αριθμό/19-11-2013 Απόφαση Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Βόλου μπορούσε να γίνει αποδεκτή από τον προσφεύγοντα εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της, με πρακτικό αποδοχής στην αρμόδια φορολογική αρχή, οπότε το επίμαχο ποσό προστίμου θα περιοριζονταν στο ένα τρίτο (1/3) αυτού, εφόσον καταβάλλονταν το τριάντα τοις εκατό (30%) αυτού, κατά την υπογραφή του οικείου πρακτικού ή το αργότερο εντός των δύο επόμενων εργάσιμων για τις δημόσιες οικονομικές υπηρεσίες ημερών, ενώ το υπόλοιπο θα καταβάλλονταν εφάπαξ μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του επόμενου από την υπογραφή του πρακτικού μήνα (άρθ. 9 ν. 2523/1997, όπως ισχύει ύστερα από το ν. 4172/2013 και εγκ. ΠΟΛ 1210/2013).

Ο προσφεύγων δεν προέβη στις προαναφερόμενες σχετικές ενέργειες προκειμένου να τύχει περιορισμό της φορολογικής επιβάρυνσης.

Επειδή, οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από 13/11/2013 έκθεση ελέγχου εφαρμογής των διατάξεων του ΠΔ 186/92 (Κ.Β.Σ.), του υπαλλήλου της Δ.Ο.Υ. Βόλου, επί της οποίας εδράζεται η προσβαλλόμενη απόφαση, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές

και πλήρως αιτιολογημένες, καθόσον τεκμηριώνεται πλήρως η εικονικότητα των ληφθέντων φορολογικών στοιχείων με αναλυτική απαρίθμηση των λόγων και των γεγονότων βάσει των οποίων ο έλεγχος κατέληξε στο συμπέρασμα της εικονικότητας αυτών, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επειδή σύμφωνα με το Ν.4254/2014 (ΦΕΚ 85/7-4-2014), παρ. Δ, υποπαρ. Δ.2., περ. 21: «Στο άρθρο 66 του ν.4174/2013, όπως ισχύει, μετά την παράγραφο 42 προστίθενται νέοι παράγραφοι 43 και 44 ως εξής: «43....., 44. Από την έναρξη ισχύος του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας κάθε αίτημα προς τη Φορολογική Διοίκηση, για διοικητικό ή δικαστικό συμβιβασμό, θεωρείται απαράδεκτο και δεν εξετάζεται. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου, ανεξαρτήτως χρονικών περιορισμών, εφαρμόζεται και για υποθέσεις, οι οποίες ήταν δυνατό να υπαχθούν σε οποιαδήποτε περίπτωση των διατάξεων των άρθρων 70Α και 70Β του ν.2238/1994».

Επειδή η Υπηρεσία μας, βάσει των ανωτέρω, δεν είναι αρμόδια για τη διοικητική επίλυση της διαφοράς και του συμβιβασμού των προστίμων, το αντίστοιχο αίτημα του προσφεύγοντα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της υπ' αριθμ'/23-12-2013 ενδικοφανούς προσφυγής του του..... – ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Διαχειριστική περίοδος 1/1 - 31/12/2007

Πρόστιμο άρθρου 5 του ν. 2523/1997 ποσού 16.178,00 ευρώ.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

α.α.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΚΙΩΡΑΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).

